

om, at baade Regering og Rigsdag ere enige om at ønske, at der træffes de mest betryggende Sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre, at der her fra Landet kan udføres daarlige Varer, med andre Ord, at vi ønske, at de Varer, der udføres, ere saa gode og sunde som muligt. Vi mente, at allerede den tidligere Lov om Kødkontrol af 22. Marts 1897 var tilstrækkelig, og den har ogsaa i al Almindelighed været en god og betryggende Lov, men det har dog vist sig i enkelte Tilfælde, at den kunde omgaaes. Der har fundet enkelte Misbrug Sted, og at man nu er klar til at rette disse Misbrug, maa paaskønnes. Det er det, det foreliggende lille Lovforslag tager Sigte paa. Der har i det tidligere Lovforslag ikke været taget Sigte paa nogen som helst Kontrol med Hestekød, som ikke den Gang var nogen Eksportartikel, men da det nu har vist sig, at Hestekød ogsaa er en Vare, der kan udføres og blive Genstand for større Handel ogsaa her i Landet, har man ment at burde drage ogsaa Hestekød ind med. Endvidere har man ment det nødvendigt at træffe lidt strengere Bestemmelser om, at Kød, som viser sig ikke at være godt til Menneskeføde, virkelig tilintetgøres. Ligeledes har man ment, at man, samtidig med at behandle en Lov om Udførsel af Kød, ogsaa burde tage enkelte Bestemmelser med for Indlandets Vedkommende, saaledes at det bliver forbudt, at Kød, der ikke er tjenligt til Menneskeføde, falbydes eller afhændes, for at man kan være sikker paa, at det ikke under nogen som helst Form gaar ud af Landet. Endelig har man ment det rigtigt at sætte Bødestraffe for disse Overtrædelser. Hidtil har det været en Ulempe, at man ikke kunde idømme tilstrækkelige Bøder, men herpaa raades der nu Bod.

Alt i alt mener jeg, at Lovforslaget tager Sigte paa at rette disse Mangler, og naar Loven bliver gennemført og de Instrukser, der omtales i Loven, at Landbruksministeren skal give, træde i Virksomhed, have vi gjort alt, hvad der staar i vor Magt, for at Kød, der forhandles baade til Indlandet og Udlandet, er godt. At vi tidligere have behandlet en større Lov om en ensartet Kødkontrol, skal jeg ikke komme ind paa her. Det kan maaske komme engang senere. Det foreliggende Lovforslag tager udelukkende Sigte paa at værgе os mod Misbrug ved Eksport af Kød til Udlandet, og ogsaa at betrygge os mere herhjemme. Jeg tror, at Lovforslaget er paa sin rette Plads, og at det

bør modtages med Velvillie og anbefales til hurtigst mulig Fremme. Jeg skal afvente at høre den højtærede Ministers Udtalelser; hvis han ønsker, Loven skal gaa hurtig igennem, er der ingen Grund til, at den drøftes i Udvalg. Der kan maaske være enkelte redaktionelle Ændringer at foretage, men Lovforslaget trænger sikkert ikke til væsentlige Ændringer og kan vist i det hele vedtages, som det foreligger.

Jeg skal derfor anbefale det til hurtig Fremme.

Krabbe: Jeg føjer min Anbefaling til det, som det ærede Medlem ytrede, og jeg skal blot gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af Lovforslaget. Lovforslagets Genstand er jo nærmest Tilsyn med Udførsel af Kød, men i dets §§ 3 og 4 indeholdes der Bestemmelser, som angaa den indenlandske Handel. §§ 3 og 4. fastsætte — med Rette — Straf for at forhandle eller falbyde Kød af selvdøde eller syge Kreaturer. Ved at denne Bestemmelse indsættes her, sker der jo i Virkeligheden det, at der optages et af Punkterne i en almindelig Kødkontrollov ogsaa for det indenlandske Forbrug. Det forekommer mig, at det vilde være tilstedeligt, om man gik et lille Skridt videre. Det, som vi lide under med Hensyn til Kødkontrollen, er, som vi alle vide, og som de Udvalg, der have beskæftiget sig med Sagen, ogsaa have fremhævet, først og fremmest den Uensartethed, der er i Kontrollen, idet den jo er lokal, bygget paa lokale Vedtægter, udstedte i Henhold til Sundhedsvedtægter efter Loven af 12. Januar 1858. Der mangler almindelige, for hele Landet gældende Bestemmelser. Man har forsøgt at fremkalde en almindelig Kødkontrollov, der har været nedsat en Kommission, som arbejdede 1898—99, og derefter forelagdes der et Lovforslag i Foraaret 1900. Det blev gentaget den næste Samling, i Efteraaret 1900. Der har været nedsat Udvalg derom her i Tinget, og Udvalget har arbejdet, uden dog at naa til Betænkning; der er kun fremkommet en Beretning. Spørgsmaalet har været paa Bane igen i Fjor ved Behandlingen af et indbragt Andragende fra Hovedbestyrelsen for de samvirkende Centralforeninger af Slagtermestre. Nu kan selvfølgelig dette Emne om en almindelig Kødkontrol til indenlandsk Forhandling ikke i sin Helhed genoptages ved nærværende Lovforslag, det erkendes; men et enkelt Punkt ligger det dog grumme nær at optage. Naar man her giver Lov-